

BLA -BLA

č.2

2010/11

Základní škola T.G.Masaryka
Bystřice nad Pernštejnem

OBSAH

Hovořili jsme s ...	str. 3 – 4
Příběhy bezpráví	str. 5 – 6
Exkurze v poličském muzeu	str. 7 – 9
Exkurze 4. ročníků do Městské knihovny	str. 10
Beseda se spisovatelkou Martinou Drijverovou	str. 11
Jak jsme hráli špuntům	str. 12
Strašidelný Halloween	str.13
Návod – hraní fotbalu	str. 14
Popis pracovního postupu	str. 15
Egypt	str. 16 – 17
Irsko – Londýn	str. 18
Vypravování – výprava na ryby	str. 19
Trocha poezie	str. 20 – 23
Anglická a německá křížovka	str. 24
Ruská křížovka	str. 25

Redakce školního časopisu: vedoucí – R.Cuperová, členové – K. Šmejkalová, S. Stojkovičová, V. Plocková, K. Račková, V. Endlicherová, M. Musil, J. Hubka, A. Rolinková, A. Sladká, A. Trefil, M. Peňáz, L. Šnajdr

Děkujeme všem, kteří přispěli do tohoto čísla. Příspěvky odevzdávejte členům redakce nebo p. uč. M. Horákové.

Autoři titulní strany: S. Kadlecová, K. Maděrová, 8.B

HOVOŘILI JSME S ...

ROZHOVOR SE STAROSTOU MĚSTA BYSTŘICE NAD PERNŠTEJNEM, PANEM ING. KARLEM PAČISKOU

Navštívila jsem pana starostu našeho města a položila mu několik otázek, na které mně rád a velmi ochotně odpověděl.

„Jakou základní školu jste navštěvoval?“ – „1. ZŠ T.G.M.“

„Jaké vás bavily předměty?“ – „Matematika, tělesná výchova.“

„Měl jste nějaké poznámky?“ – „No určitě, jako každý kluk.“

„Mohu se zeptat, jaký byl váš prospěch?“ – „No, v 9. třídě jsem měl jenom pět dvojek.“

„Jaké byly vaše aktivity?“ – „Jako malý jsem hrál fotbal, cvičil jsem gymnastiku a jiné sporty.“

„Jaký je Váš splněný sen?“ – „Já jsem ani žádný neměl, nebo si na něj vůbec nepamatuji.“

„Líbí se Vám naše nově zrekonstruovaná škola?“ – „Moc se mi líbí.“

„Školní hřiště. Plánuje se s tím něco?“ – „Ano, už je udělaný projekt a je i namalovaný.“

Ještě jednou děkuji panu starostovi za poskytnutý rozhovor.

V. Endlicherová, 6.A

ROZHOVOR S PANÍ UČITELKOU VLASTOU ROUSOVOU

„*Líbí se Vám na naší škole?*“ – „Ano, je tu pěkné prostředí, vstřícní kolegové, zajímavé exkurze.“

„*Jste spokojena se svými žáky?*“ – „Pouze s některými. V některých třídách je pouze menšina snaživá.“

„*Pracuje se Vám tu dobře?*“ – „Ano, ale kázeň v některých třídách se rozhodně dá a musí zlepšit.“

„*Jste spokojena se svými spolupracovníky?*“ – „Ano, jsou vstřícní, ochotní.“

„*A Váš názor na celou školu?*“ – „Škola otevřená veřejnosti, kreativní, nabízí možnosti těm, kteří mají zájem.“

M. Jandová, 6.A

PŘÍBĚHY BEZPRÁVÍ

Velká část nás „devátáků“ absolvovala v minulém roce dějepisnou exkurzi do Osvětimi a měli jsme možnost poznat na vlastní oči teror, hrůzy fašismu a druhé světové války. V letošním školním roce jsme se seznámili s dalším bezprávím, které se týká našeho státu a týkalo často i našich předků, a to bezprávím v období vlády komunistů ve druhé polovině 20. století. Nejprve jsme zhlédli krátký film z cyklu režisérky Olgy Sommerové Ztracená duše národa. Dané téma se věnuje útlaku čs. lidí ze strany komunistického režimu. Po filmu následovala beseda s politickými vězni, přímými svědky a zároveň oběťmi komunistického bezpráví a šikany. Většina tehdejších politických vězňů je v současné době již po smrti nebo ve vysokém věku. Měli jsme díky paní učitelce E. Polachové štěstí. V pátek 19.11. jsme na naší škole přivítali pana Josefa Brázdu a Jana Jaroše, bývalé učitele a politické vězně, společně s Janem Svačinou, vyučeným drogistou a taktéž politickým vězněm. Pozorně jsme se dívali a poslouchali šestaosmdesátiletého pana Brázdu, který se rozvyprávěl o svém věznění v Jáchymově, o svém nelehkém desetiletém žaláři. Všichni hosté se znelíbili komunistickému režimu za své zásadové vystupování a za kritiku protizákonných komunistických praktik. Celá beseda byla věnována letům komunistického útlaku. Hosté s sebou přinesli množství nejrůznějšího materiálu, některý z nich věnovali škole. Celá akce se vydařila a odnesli jsme si z ní mnoho užitečných informací.

S. Stojkovičová, 9.C

A nakonec přikládáme dopis pana Brázdy

19. listopadu 2010 se uskutečnila na ZŠ TGM beseda politických vězňů se žáky o období nesvobody.

Přijali jsme pozvání ředitelství školy, abychom v besedě se žáky vydali svědectví o čtyřicetiletém teroru komunistického režimu od února 1948, kdy komunisté uchvátili moc ve státě až do roku 1989.

Před touto školou stojí skvostný pomník prvního – dosud největšího prezidenta – Československé republiky T. G. Masaryka, na kterého jsou bystřičtí občané právem hrdi. Humanistické ideály prezidenta Masaryka, které zaséval v první republice do srdce národa, daly sílu a odvahu v boji proti nacistické okupaci naší vlasti. Byly to opět tyto ideály, které posilovaly statečné syny národa při obraně svobody, pravdy a Boha proti násilnostem komunistického

režimu, kterému odolávali za obrovských obětí po dobu čtyřiceti roků. Cítili jsme při pohledu na majestát pomníku, jako by duch těchto ztvárněných mravních hodnot prostupoval stále živě prostranství před budovou. Provázel nás při vstupu do školy, na chodbách, v učebnách, při setkávání s učiteli. Bylo to nečekaně příjemné přivítání.

Na besedě byli žáci 9. ročníku během dvou hodin seznámeni s odbojovou činností politických vězňů JANA SVAČINY z Bystřice a JOSEFA BRÁZDY z Doubravníku – následně o násilných metodách při výsleších – o bolestném životě v kom. žalářích a koncentračních táborech při otrocké práci v uranových dolech i o pronásledování jejich rodin. V přehledu byli seznámeni se 3. protikomunistickým odbojem. Byly jim důrazně vysvětleny nejtěžší komunistické zločiny vůči národu:

rok 1947 – odmítnutí Marshalova plánu – nenávratná americká půjčka – finanční pomoc válkou zničené Evropě;

rok 1949 – odmítnutí Mezinárodního dětského fondu – vydatná potravinová pomoc UNRRA;

padesátá léta – vyrabování národního bohatství – odvoz 295 000 tun aktivního uranového materiálu do SSSR;

po celou dobu 40-ti roků – 60 % zahraničního obchodu šlo do SSSR – prodej hluboko pod výrobní cenou – okrádání občanů.

Nakonec byli žáci seznámeni o učitelském odboji na Vysočině. Každý čtvrtek vychází v týdeníku „Vysočina“ jeden případ pronásledovaného učitele. 67 případů bylo dáno do tisku – vyjdou knižně. O svém pronásledování promluvil JAN JAROŠ, učitel ze Žďáru – skončil jako dělník – vytloukač odlitků ve Žďasu. Všechna vyprávění žáky neobyčejně zaujala.

Nejvíce potěšitelné bylo pro nás poznání nenásilného vztahu učitelů k žákům a naopak. Viděli jsme důvěřivě usměvavé oči žáků se stejnou odezvou učitelů, což vytvářelo neklamný důkaz o obapolném souladu. Jako učitelům, kterým bylo zakázáno pedagogické poslání za vlády komunistů, byl nenásilný postup ve výchově neobyčejně radostným zjištěním. Odnášeli jsme si příjemný pocit, že odkaz světově uznávaného učitele národů J. A. Komenského – „škola hrou“ – se naplňuje i na této škole.

Josef Brázda, učitel, politický vězeň

EXKURZE V POLIČSKÉM MUZEU

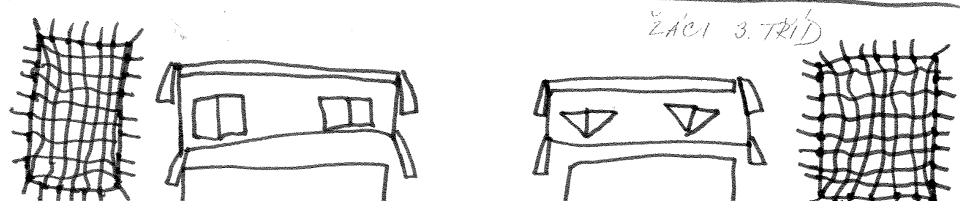
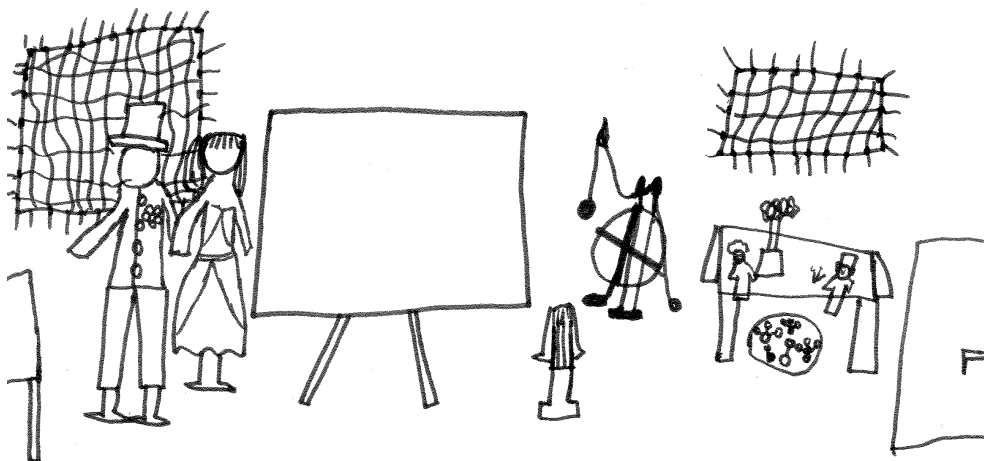
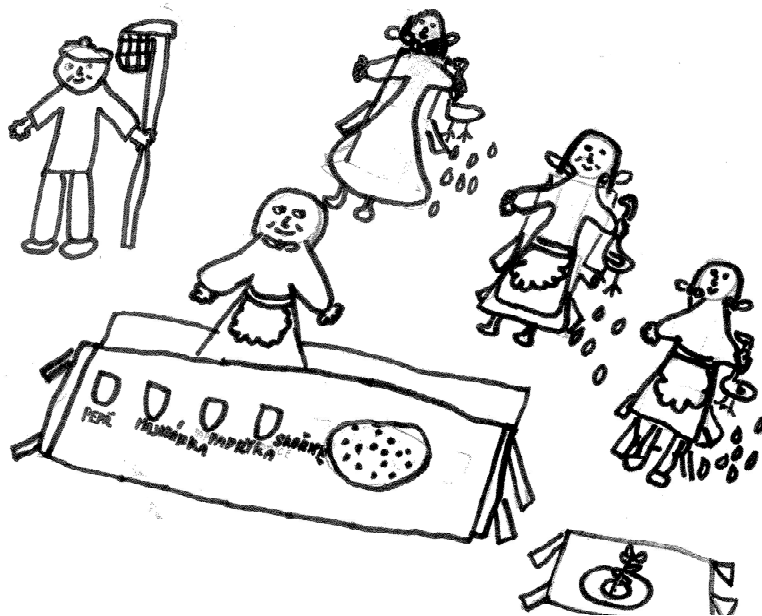
Po téměř dvou letech žáci 3. tříd opět zavítali do Poličky, rodiště hudebního skladatele Bohuslava Martinů. Tentokrát navštívili místní muzeum a zúčastnili se dvou výukových programů: Svět papíru a Podzim na Horácku. Dověděli se o původu papíru a sami si ho zkusili vyrobit. Pak si složili papírového slona v japonském stylu origami. Také si prohlédli mnoho zajímavých originálních papírových výrobků. Poutavým vyprávěním pracovnice muzea a názornými ukázkami se pak žáci dostali do doby, kdy žily babičky jejich babiček. Děti poznaly, třeba co je třeba povříslo, kruhadlo, vrkoč či kolovrátek. Celé dopoledne uběhlo tak rychle, že se ani nemohly zastavit v oblíbeném hračkářství. Snad někdy příště.

skládáme z papíru

výroba papíru

Žáci 3. třídy

A vy víte, co je to kolovrat, vrkoč, kruhadlo a povřísló?

Kolovrat je zařizemím k předemím příže z vláken z vlny nebo bavlny. Kolovrat spřádá materiál v dlouhé nepřetržitě pramínky. Pohání se rukou nebo šlapáním na pedál. Velké kolo se roztáčí a pohání menší. Pohyb kolo stáčí vlákno (nit) na vřeteno. První zmínky o kolovratu pocházejí z Číny okolo roku 1000, když se využíval pro předemím hedvábného vlákna získávaného z bource morušového.

Vrkoč je zastaralé slovo pro pramen vlasů nebo cop. Mimo to je to i jeden z největších rybníků v České republice, nachází se jižně od Pohořelic.

Povřísló je druh provazu, sloužící původně především ke svazování snopů. Vyrábí se z obilných stonků (slámy). Je to svazek stébel obilí, pro zvětšení délky se rozdělí na dvě poloviny, zkroutí se a udělá na svazku uzel.

Kruhadlo je nástroj na krouhání (tj. krájení na kruhové plátky) – např. zelí.

EXKURZE 4. ROČNÍKŮ DO MĚSTSKÉ KNIHOVNY BYSTŘICE N. P.

4. A a B navštívili městskou knihovnu v Bystřici n. P.. Paní knihovnice jim pověděla něco o knihovnách a dávala jim otázky, na které děti odpovídaly. Poté žákům paní knihovnice řekla, jak to u nich funguje a ukázala jim, že mají i internet a pár počítačů. Děti si prohlédly knížky a mohly si zajít na počítač, kde si mohly udělat testy. Určitě se vracely spokojeny a to nejen proto, že se ulily ze školy, ale hlavně proto, že se dozvěděly spoustu zajímavých věcí. ☺

Katka Račková a Veronika Plocková, VI.B

BESEDA SE SPISOVATELKOU MARTINOU DRIJVEROVOU

Dne 25. 11. 2010 se děti třetích tříd obou bystřických škol zúčastnily velmi pěkné a poutavé besedy se spisovatelkou pro děti, s paní Martinou Drijverovou. Beseda proběhla v dětském oddělení bystřické Městské knihovny. Paní Martina Drijverová je spisovatelkou knih pro děti, autorkou několika rozhlasových a televizních pohádek, překladatelkou. Píše poutavé a čtivé příběhy o dětech a pro děti, o jejich trápeních a snech, trampotách i úspěších.

Paní spisovatelka dětem v zaplněné a ztichlé knihovně téměř hodinu vyprávěla o tom, jak vzniká kniha, co je třeba, aby se kniha dostala až do našich rukou, jak vznikají ilustrace k jednotlivým příběhům, odkud bere nápady apod. Později dětem přečetla tři velmi poutavé a úsměvné příběhy z knihy Zlobilky. Je to kniha o zlobivých holčičkách ☺ a jejich trampotách. Děti očima doslova visely na rtech paní spisovatelky, aby zjistily, jestli zlobivou a protivnou holčičku skousla šála navždy, nebo jestli holčička z dalšího příběhu zůstane navždy orangutaní holčičkou. A aby to nebylo klukům i holkám líto, že kniha je jen o zlobivých holčičkách, slíbila paní spisovatelka, že už brzy vznikne nová kniha o nezbedných klucích – už se těšíme ☺.

Paní spisovatelka si udělala i čas na dětské otázky a zodpovídala jejich dotazy s úsměvem a vtipem. Na závěr příjemného dopoledne si děti mohly zakoupit a nechat si podepsat některé její knihy a také nechat si podepsat tuto úspěšnou českou autorku do památníčku.

Věřím, že povídání se spisovatelkou přitáhne některé naše žáky opět ke knihám a doufám, že i rodiče si najdou chvíli na to, aby se společně s dětmi dozvěděli – i zasmáli – jak to všechno dopadne.

JAK JSME HRÁLI ŠPUNTŮM

Dne 2. listopadu jsme naším divadlem potěšili další obyvatele Bystřice. Tentokrát to byly děti z MŠ Korálky na Voldáně. Sklidili jsme velký úspěch a potěšili nás úsměvy v téměř andělských tvářích dětí. Špuntíčky byli tak hodní a donesli nám skvělé bonbony.

S některými z nich jsme si popovídali, jak a co se jim líbilo. Úspěch měly hudební nástroje.

9. listopadu jsme hráli divadlo pro MŠ Čtyřlístek a MŠ Pohádka nás zhlédla 16. listopadu. Určitě jste nám všichni drželi palce, protože se vše povedlo.

Jak jsme zase vyhráli ...

Že se nás štěstí drží, je známá věc. Všichni již jistě víte, že jsme zase vyhráli! Tentokrát to bylo v soutěži Dream Catcher, o které jste určitě už všichni slyšeli.

My (8.A a 8.B) jsme se utkali celkem o tři sny. První z nich byl výlet do České televize na Kavčí hory. Druhým snem byla elektrická pec na smaltování a třetím snem byly knížky pro děti psané v anglickém jazyce. Všechny sny jsme odpracovali a zrealizovali.

Jen tak pro zajímavost, výlet stojí 12 000 Kč, pec 65 000 Kč a knížky celkem 30 000 Kč. Odpracování jsme si pořádně užili. Nejdřív hraní vtipných scének pro bystřické seniory, potom zase čtení vtipů a pohádek pro děti z mateřských škol a nakonec vymalování učebny anglického jazyka v naší škole. Musíme jen doufat, aby se nás, po tolika úspěších, štěstí drželo i nadále ...

V. Navrátilová, 8.A

POZN.: zprávy o naší cestě na Kavčí hory a z předávání pece a anglických knih přineseme v dalším čísle školního časopisu.

STRAŠIDELNÝ HALLOWEN

5. listopadu se uskutečnil na naší škole zábavný den pro žáky všech tříd – hallowenské odpoledne. Od 14:00 hod se na chodbách naší školy mohli všichni žáci zúčastnit různých soutěží – skládání puzzlí, skákání přes švihadlo, točení s kruhem, házení šipek do terče, poznávání věcí a koření a mnoha dalších. Každý žák obdržel od svého třídního učitele/učitelky kartičku, kde u každého stanoviště po splnění disciplíny podle úspěchu či neúspěchu dostal jedno, dvě nebo tři razítka. Vítězové jednotlivých kategorií pak dostali ve velké tělocvičně odměny. Odměny dostaly také třídní kolektivy, které zvítězily v hallowenské výzdobě tříd. Všichni přítomní žáci si určitě toto odpoledne užili, i když nás mrzí, že žáci devátých ročníků se her moc nezúčastnili. Po odpoledni následoval večer. Ve škole zůstaly některé třídy se svými učiteli. Následovalo sledování hororů, hry v tělocvičně, stezka odvahy temnou školou a nakonec spaní ve třídách.

S.Stojkovičová, 9.C

Dne 5.11.2010. se na škole uskutečnila HALLOWENSKÁ NOC. Přenocovali tu někteří žáci 2.stupně a věřte nebo ne, srandy bylo až až. ☺

Když nazrál čas, tak jsme se vydali na STEZKU ODVAHY. Stezka byla strašidelná, přímo děsivá. Někteří žáci se báli jít. Po dokončení stezky odvahy šla většina žáků „spát“. Hallowenská noc se podařila a mohla by se příští rok zopakovat.

Veronika Endlicherová 6.A

NÁVOD – HRANÍ FOTBALU

Šílený král sportu, který nemá žádný smysl. Sport to není – spíše bavičí než sportovci se potácejí po trávníku, kopou se, sprostě řvou na staršího pruhovaného tvora, který je komanduje.

Tak by definovali fotbal ti, kteří ho odsuzují.

Ve skutečnosti je to však míčová hra, jejíž hlavním cílem je dostat balón do soupeřovy brány.

Při této hře jsou dva týmy rozestavěny do dvou zápasících mužstev. Každý tým má 11 hráčů, z nichž každý má na hřišti své místo.

Bránu hlídá brankář, který se snaží vychytat všechny střely od soupeře. Před ním hrají obránci, neboli „beci“, kteří brání soupeřovi střílet na bránu. Následuje záloha a útočníci, kteří by měli zajistit vstřelení gólu do soupeřovy brány. Zápas se hraje na poločasy 2×45 minut.

Fotbal sice vznikl v polovině 19.století, ale podobné hry existovaly už ve starověkém Řecku.

Fotbal je dnes celosvětově nejrozšířenější sport vůbec, je populární po celém světě především svou chytlavostí a nenáročností. Prakticky k němu potřebujeme hřiště (může mít rozdílné rozměry), kopačky, klidně tzv. hadráky, míč a brány (jak velké, tak malé) – a partu kamarádů. A máte vystaráno na pořádnou zábavu.

Artur Trefil, 7.A

POPIS PRACOVNÍHO POSTUPU – ZDOBENÍ STROMEČKU

Při zdobení vánočního stromku je jisté, že nejdříve potřebujeme stromeček, jako např. smrk nebo borovici, který si vypůjčíme u místního prodavače s vánočními stromečky nebo si ho uřízneme v blízkém lese (ale pozor na hajného).

Když je stromeček doma a vy nemáte při tom broky nebo lopatu v zádech, začnete vsouvat stromek do předem připraveného stojanu. Po dlouhém nervování zjistíte, že je stojan malý, takže s klením jdete pro sekeru. Při hledání tohoto nástroje vzpomínáte na minulý rok, kdy jste si sekerkou utnuli kus malíčku.

Konečně je stromek na svém místě. Doma se ale spustí hádka na téma – „Kdes ten stromek vzal? Dyť je křivej, jak to, že má na jedné straně víc větví než na druhé?“ apod. Po urputném boji se zdobí. Nejprve dáme velké baňky blíže ke kmeni stromku, malé baňky pověsíme na konce větvíček a baňky značky medium patří tak doprostřed... Potom zavěsíme čokoládové ozdoby, které jste jen tak tak zachránili od náletu vašich dětí. Nato obmotáme celý stromeček řetězy různých barev a různých velikostí.

Třešničkou na dortu je hvězda bez jedné špičky na vrcholku.

Marek Hanus, 9.B

EGYPT

Můj jedenáctidenní výlet započal ráno ve 3 hodiny, takže určitě tušíte, jak je hrozné vstávat tak brzy. Odlet jsme měli z letiště města Ostravy, které je oproti pražskému letišti opravdu malé. Když jste se určitě ve škole „šprtali“, tak já jsem opouštěl Českou republiku. Moc jsem se těšil na vzletnutí,

ale po vzletu mi to přišlo jako normální věc. Je to podobné jako cestovat autobusem, ale bezpečnější a mnoho lidí si najde koníček koukat z okna a pozorovat políčka, která vypadají jako malé barevné čtverečky, a města, která z výšky připomínají velmi propracované labyrinty. Po 4 „dlouhých“ hodinách jsme konečně přilétli do turistického letoviska Hurghada.

Myslím, že vám ani nemusím psát, jaké tam bylo úmorné teplo. Po absolvování všech celních kontrol a zakoupení víza (15 \$/osoba) jsme byli odvezeni do našeho hotelu El Palacio.

Nikdy v životě jsem neviděl tak krásný hotel. Vstupní sál byl obrovský a strop tvořila prosklená kopule s malbami hvězd a nebe. O něco později jsme dostali pokoje s elektronickými klíči.

Často jsme se „váleli“ u moře, šnorchlovali a pozorovali velmi pestré korály.

Když jsme šli poprvé nakupovat, celkem mě udivovalo, že řidiči nerespektují zákony (jako u nás), ale místo blinkrů troubí. Obchody v Egyptě a u nás se celkem odlišují. V Egyptě žádný obchod nemá na zboží cenovky, nýbrž se o ceně smlouvá. Cenu, kterou vám prodávající řekne, můžete usmlouvat až na třetinu původní ceny. Platí se tzv. egyptskou librou nebo americkým dolarem.

S bráchou jsme jeli na pouštní výlet na terénních čtyřkolkách do beduínské vesničky. Ve vesnici jsem se projel na velbloudu, ochutnal velice zvláštní chleba a dozvěděl jsem se, že u nich je osel „ferrari“.

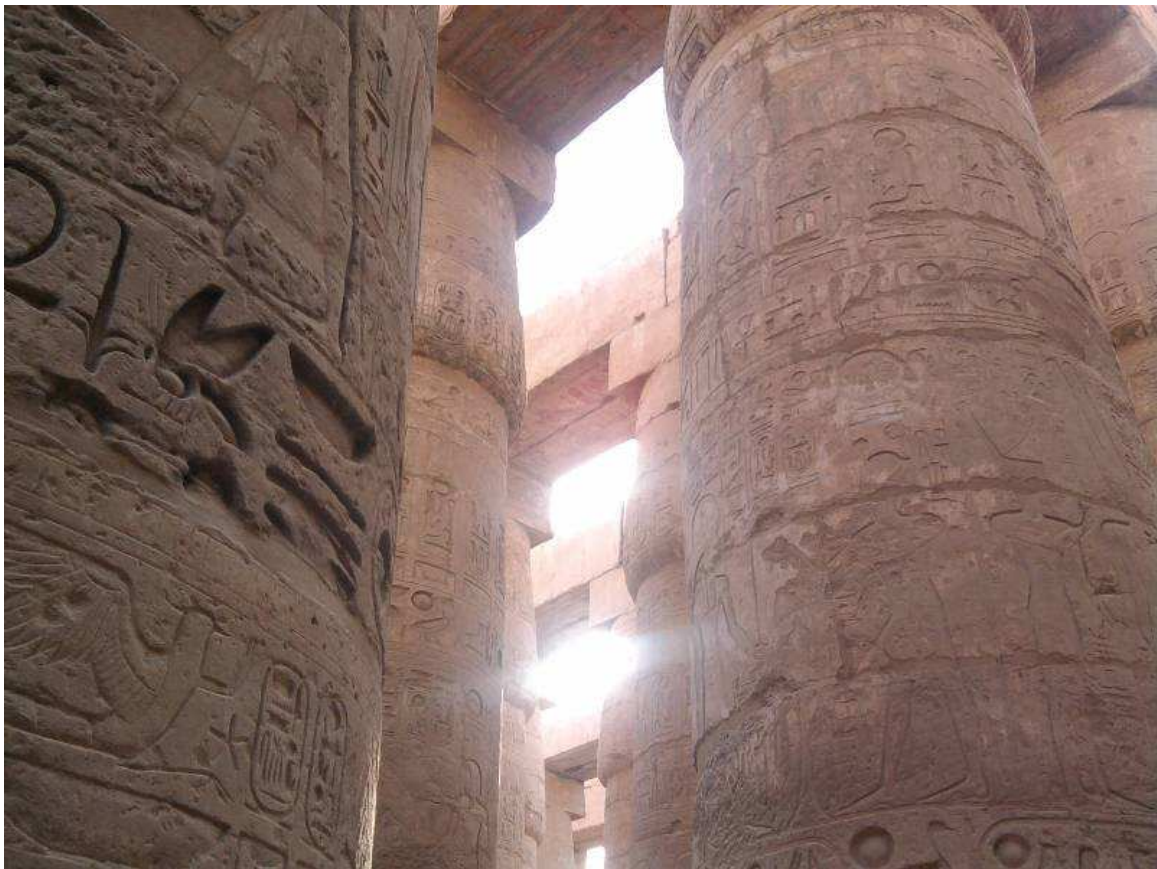
Den před odletem jsme navštívili historické město Luxor, kde můžete najít Údolí králů, chrám královny Hatšepšut, chrámový komplex v Karnaku a mnoho dalších zajímavých věcí, jako je výroba papyru a alabastrových váziček.

Při odletu zpět to probíhalo podobně jako při příletu, jako bonus nám pilot průběžně říkal, kde se nacházíme, jaká zajímavá místa vidíme a z jaké strany se máme koukat. Ve výšce 10 km jsme byli už nad mraky. Obloha byla krásně modrá a čistá. Při přeletu nad Evropou byla pod námi velká bílá huňatá peřina z mraků. Po přistání přšelo a byla celkem zima.

Dovolenou jsem si užil, ale i přesto jsem se těšil domů a dokonce i do školy.

Libor Smejkal, 9.B

IRSKO + LONDÝN

Psalo se 7. října, kdy jsem si začala pomalu užívat svůj dárek k narozeninám od svého bráchy Jirky, jeho ženy Martiny a neteře Nelinky.

Ve 13:30 místního času jsem se svým druhým bráchou Lukášem odlétala z Ruzyně - směr Dublin. Z letadla jsme toho moc neviděli, pouze bílé mraky a občas jsme potkali také dalšího „leteckého dopravce“. Až někde nad mořem u britských ostrovů jsme viděli vodu a zem. Z obou stran Británie byly v moři postaveny větrné elektrárny, které byly nepřehlédnutelné.

Po letu s turbulencemi a otáčkami nad mořem, které mám v oblibě, jelikož trochu okoření let, jsme přistáli na slunném dublinském letišti.

Hned po radostném uvítání s „Iry“ jsme sebrali poslední síly a šli s Nelinkou využít čerstvého irského vánku a pouštět draka. Ten se jen tak na dublinském předměstí nevidí.

Druhý den jsme s nabranými sílami vyrazili na první výlet – na zříceninu Fore. Asi po dvouhodinové jízdě, ke které přispěly špatně označené cesty, jsme dojeli k Fore, která potvrdovala, že na zeleném placu už nějaké to století stojí.

Všude zeleň, krávy, ovce, klasické irské domky a už docela podmračené nebe – to nás provázelo po zbytek dovolené. Velice oblíbená činnost dvouleté neteře - „shoppingy“ - nebyla ani jeden den vynechána. Díky super výběru a dobrým cenám jsme pořídili i něco pod stromeček na Vánoce. Samotné centrum Dublinu také vynecháno nebylo. „Už“ po čtvrté návštěvě jsme se pouze prošli kolem Hlavní pošty, Hlavního soudu, řeky Liffey a hlavní turistické atrakce, dublinské jehly Spire.

Každý den jsme obdivovali stále krásnou přírodu a moje uši se snažily rozeznat alespoň nějaká slovíčka v angličtině, když už ne celé věty v zmateném hovoru Irů, ale i cizinců.

Bohužel (dalo by se říci) tři dny utekly jako voda, a v pondělí v pět ráno jsme už odjížděli zpátky na letiště, kde jsme nasedli do letadla na Prahu, ale na Londýn.

Abychom si zpáteční cestu trochu zkomplikovali, chtěli jsme ještě nahlédnout za hranice Anglie, a po příletu na letiště Stansted jsme absolvovali necelou hodinu vlakem na Liverpool Street Station a asi dvacetiminutovou chůzi k Tower, Tower Bridge a cestou jsme šli i okolo “(V)Okurky” – St. Mary Axe, administrativní budovy.

Okamžitě po vykročení z Liverpool Street Station mě uchvátily vysoké budovy, denní spěch lidí a po příchodu na místo, Tower Bridge. Nemohla jsem uvěřit, že se opravdu nacházím v Londýně. Londýn je neuvěřitelný, vše vypadá mnohem krásněji, než na obrázku.

Bohužel jsme si nechtěli nechat uletět letadlo na Brno, a tak jsme na místě pobýli asi jen 10 minut a absolvovali stejnou cestu zpět až na letiště, kde jsme nasedli do letadla a za necelé dvě hodiny poznávali z výšky Prahu a nakonec i Brno.

Snad se brzy zase do Irska podívám a určitě bych ještě jednou a pečlivěji chtěla navštívit Londýn a celý zbylý ostrov.

Eva Straková, 9.B

VYPRAVOVÁNÍ

VÝPRAVA NA RYBY

Koncem května jsem se já s Matějem vypravili podle rada kamaráda Mišáka na revír Cikhájský potok. „Rád’o“, říká maminka, „kdy pro tebe přijedou?“ Já na to: „Kolem jedné hodiny.“ „Rád’o“, maminka zase, „máš všechno?“ Odpovídám: „Ano, jdu si to raději zkontrolovat.“ A šel jsem. V batohu jsem měl: pruty feeder a na položenou, návnady, návazce, háčky, těsto ještě nepřipravené, vlasce, vidličky a pípák. Před naším domem se objevilo modré auto. Vykoukl z něj Matěj. Vyšel jsem se vším z domu a hodil jsem to do auta a nasedl. To to jelo a s konverzací ještě rychleji.

Přijeli jsme na místo. „Vše nachystáno“, řekli jsme oba. Nahodili jsme a sedli si na židličky. Já se koukal na mobilním telefonu na Futuramu. Vtom prut vylétl z vidliček, pípák se rozezněl. „To by mohl být sumec, na háčku jsem měl müsli a rousnici“, řekl jsem. Rybu i přes její velký odpor jsem vlekl ke břehu. Byl to krásně šupinatý kapr, od jeho šupin se krásně odrážel sluneční svit. Rybu jsme měli u břehu a křikl jsem na Matěje: „Podej mi podběrák!“ Matěj na to: „Tady není.“ Vtom mě jasně napadlo: „Už vím, co mi chybělo.“ A říkám: „Zkusím ho vyndat holýma rukama.“ Nahnul jsem se pro toho macka, ale kapr mě oslnil odrazem slunce od svých šupin. Kapr sebou jen zacukal a byl pryč. Nahodil jsem znovu. Po hodině rybolovu jsme už jeli domů.

A když už nasedáme do auta, tak si říkám: „Chci se sem zase vrátit.“ A když jsme se rozjeli, tak jsem si řekl: „Já se sem vrátím, ty macku!“

R.Dvořáček, 6.C

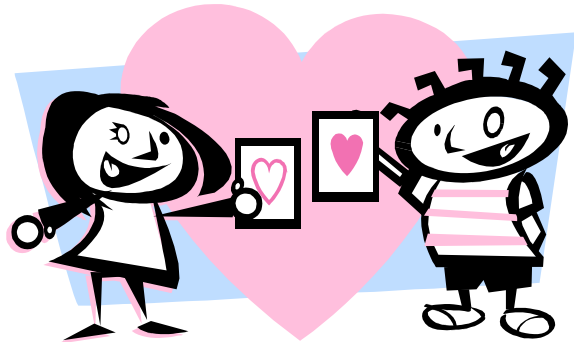

TROCHA POEZIE

Přátelství

Každý na světě má kamaráda
a je jedno jestli holku nebo kluka.
Je jedno jestli živou bytost
nebo hračku pro radost.

Přátelé si spolu hrají,
přátelé si naslouchají.
Jestli se podvedou,
měli by znovu začít hrou.

A jestli jsi sám
a kamaráda nemáš,
máš po ruce plyšáka,
který ti dělá kamaráda.

Má rada pro vás je:
neztraťte přátele.
Chraňte je královsky
a u srdíčka vám bude nebesky.

Jana Havlová, 9.A

Zimní

1. Přilétl anděl a křídla měl bílá,
přilétla na saních i paní zima,
rozdala obláčkům k Vánocům let,
i mně dala si k té zimě přivonět.

Vločky už nechrlí oblaka vyprahlá,
šach-mat pro dnešek, obloho zatáhlá.
Mrazem vzduch maluje, jak ten, kdo
miluje,
krajkový život s pohádkou bílou,
tapety do okenic po nocích s milou...
Zvonečky štěstí v uších i na náměstí,
mátový čaj a v srdcích máj...

2. Letos je chladivá a bílá zima,
že i vrabci se krčí u teplého komína,
z těžkého mraku vločky padají
a všechno pod sebou
z cukřenky cukrují.

Za chvíli je všude ta bílá čepice,
při tom mrazu zmrzla i voda v rybníce,
mezi rampouchy i vítr se prohání
nebo snad ladí v kostele varhany?

Ten vysypaný mrak už jiný nahradil,
asi někde na severu sníh si hromadil,
pak s tím mrakem na nebi někdo
zatřeše
a to bílé, nadýchané dolů sype se.

3. Přišla Zima, bílá víla,
nadílkou nás obdařila.
Jeden bručí, druhý raduje se,
třetí zase těžce nese
křehkou bílou peřinu,
sníh bere jen za dřinu.

Jen slova útěchy

Zachraň mě,
srdce se mi rozpadá.
Zapomněl,
slunce pomalu zapadá.

Nechal mě tam,
zhroutil se mi svět.
Slza stéká za jinou,
slova vyjádří můj hněv.

Ležím na zemi,
tiše jen pláču.

Srdce trhá mi žal,
on nechal mě tu stát,
sen překrásný se mi zdál,
kdy nechal mě poklidným spánkem
spát.

Pěstmi buším do země,
„nech ji, ona za to nemůže.“
Moje poslední záchrana.
Hlas toho, co mi pomůže.

Slzy vyschly,
srdce slabě bije.
Rukou přejíždím po kůži,
jenž příjemně mě hřeje.

Huňatý kožich
pod prsty zašustí.
Rudohnědý vlk,
náramek pro štěstí.

Jiným je tu pro mě,
tajemství mi prozradil.
To, které tajil přede mnou,
to, po kterém se mi dech zatajil.

Srdce je jeho,
on se o něj postará.
Něco se změnilo,
legenda prastará.

On má mladý být,
ona zestárnout.
My to však změnili,
spolu jsme si žili.

Moje stáří se zastaví,
dech se mi zatají.
Znovu ho vidím,
ale náklonnost k němu necítím.

Hledíme na sebe,
jako vzdálení přátelé.
Ti, co se po letech setkají,
ale slova omluv si šeptají.

„Nech mě, nechtěl jsi mě,
už jsem šťastnější.“
Slova vyplynou,
nahlas jsou pravdivější.

Mramorová kůže,
jasný třpyt slz,
co člověk zmůže,
jaký má vkus.

Krvavé slzy anděla,
pro něj jsem noci probděla,
ale nyní věci se změnily,
sny mé se již splnily.

Jiný mě tehdy zachránil,
spravil to, co jiný poranil.
Srdce znovu celé je,
on si myslí, že zničí jej.

Láska má je mocná,
než kouzla mocnější.
Dítě si chovám,
už jsem šťastnější.

Znovu už mu to nedovolím,
jeho vlivu se nepodvolím.
Jiný si mé srdce získal,
po nocích mi hudbu pískal.

Nebyl to zpěv,
ne, to ne.
Ale mé srdce to zahřeje.

Láska má přichází,
já přístav svůj nacházím.
V jeho horkém náručí,
bezpečí mi zaručí.

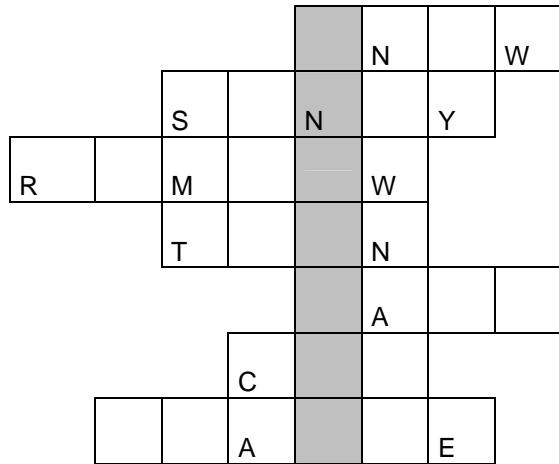
Příběh je u konce,
lásku jsem našla.
On odešel za jinou,
mě nechal tu s mojí rodinou.

A jak příběh pokračuje?
Nikdo nepoví ...
Ale šťastný konec zaručuje,
lásku jejich v záhrobí.

A. Rolinková, 8.C

ANGLICKÁ KŘÍŽOVKA

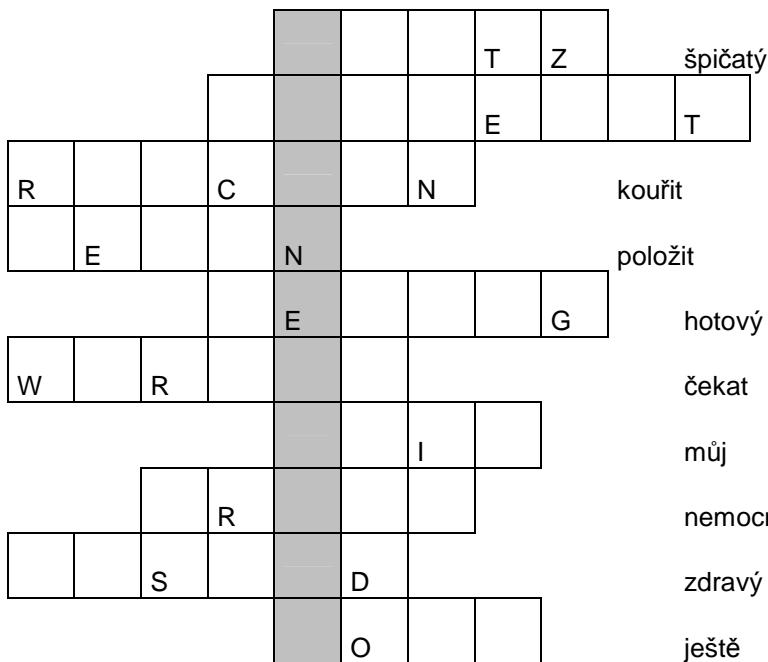
- SNĚŽIT
- SLUNEČNO
- DUHA
- MĚSTO
- PENÍZE
- AUTO
- ORANŽOVÁ

V. Endlicherová, 6.A

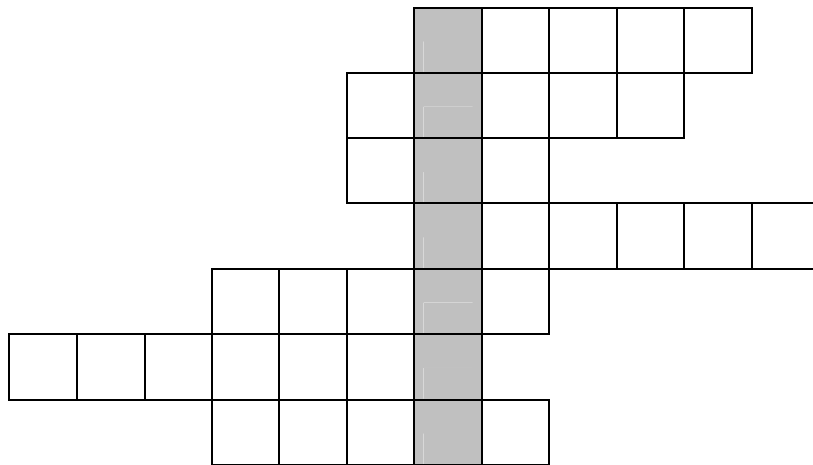
NĚMECKÁ KŘÍŽOVKA

- špičatý
- špatný, špatně
- kouřit
- položit
- hotový
- čekat
- můj
- nemocný
- zdravý
- ještě

RUSKÁ KŘÍŽOVKA

ČTYŘICET

VĚDĚT, ZNÁT

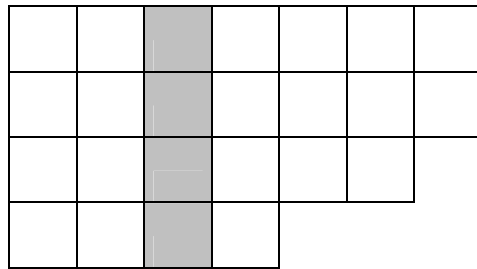
NE

ČASOPIS

VELMI

PŘÍTELKYNĚ

MĚSÍC (NAPŘ. LEDEN)

BABIČKA

DĚKUJI

ZAPOMENOUT

BRATR

R.Cuperová, 9.A

